

Början på ett äventyr

Text & foto: Camilla Ravenna.

Efter att velat fram och tillbaka i frågan om vi ska betäcka vår tik Floreo Pansy, bestämde vi oss. Vi gör det, väl medvetna om att detta äventyr har både uppförsbackar och nerförsbackar. Av någon anledning, fråga mig inte vilken, gör vi aldrig något som är enkelt. Så väljer vi någon av alla snygga avelshanar i Sverige, nej det är för enkelt.

Jag ringer Monika Knutsson Hall som har fött upp Pansy (Pansy kallas för Freja hemma så i fortsättningen refererar jag till henne som Freja) och ber om hjälp. Hon lovar att tänka till och att hitta en spännande Casanova. Monika återkommer med några distingerade herrar som förslag, och naturligtvis pekar hon ut en herre

som vi inte kan motstå, Brad Pitt släng dig i väggen.

Nu är det så att denna hund finns 1 000 km bort i Tyskland, låter som rätt utmaning. Nästa utmaning blir att få min man Dino, att tycka att köra den här sträckan låter som en kul grej. Jag har naturligtvis ett hemligt vapen, bilar. Min man älskar

bilar så jag föreslår att vi åker ner i Tyskland och eftersom det är så prisvärt där kan han titta efter en ny BMW eller nya däck till den han har.

Sagt och gjort, vi ringer till Scottiepost som drivs av Ute och Andreas Luig i Hattingen, och frågar om vi kan använda deras hane Millingford Northern Star. Efter att hon har fått information om vilken fantastisk prinsessa vi har så tycker hon att det låter som en bra kombination.

Normalt kan man ställa klockan efter när Freja löper, och som jag sa till Ute så skulle hon börja ca 6 mars. Sa jag att det skulle vara enkelt? Freja började löpa 16 april vilket innebar att hon skulle testas för ägglossning annandag påsk. Lika bra att ta tjuren vid hornen. Vi åkte till djursjukhuset och tittade på dem med cockerspaniel ögon, kunde de tänka sig att testa trots att det var helg. Nu är dessa fantastiska människor proffs så ok, fast det inte var akut så skulle de tänka sig att göra testen. Det är nu detta med enkelt kommer igen, bara att komma genom dörren skulle kosta en förmögenhet, sen provkostnaderna.

Eftersom både jag och min man uppskattar god mat och ett gott glas vin stod alternativet klart vi åker ner till Hattingen och stannar en eller två dagar extra om det behövs, äter och dricker gott, tar en mini semester. För om det blir valpar så blir det absolut ingen semester det vet inte min man än. Jag tror att han har någon föreställning att man kan lämna in sina valpar på ett slags dagis eller nåt när man inte har tid med dem och måste meka bil eller titta på Formula 1 på TV.

På annandag påsk förflyttar vi oss från Göteborg till Malmö och nästa dag är dagen D inne och vi startar vår resa till Tyskland.

Vi har ofta kört ner till Italien via Tyskland och tycker att det för det mesta går ganska smidigt. Nu kommer detta med enkelt igen. Att ta oss runt Hamburg tog en och en halv timme för att någon bestämt att halva motorvägen skulle stängas av. Till slut är vi förbi och tycker att livet är okomplicerat och ganska enkelt, varför tänker man så?

När vi är 40 km från Dortmund kommer det en polisbil och kör om oss med blåljus på taket. Nu hör det till saken att min man är specialist på att få fortkörningsböter även i Tyskland. Stämningen börjar bli lite tryckt i bilen, hur mycket i böter den här gången, där gick de goda middagarna och det goda vinet. Polisbilen sicksackar framför oss över tre filer och jag undrar om han har fått en öl för mycket till lunch. Plötsligt stannar polisbilen tvärs över vägen och dirigerar all trafik av motorvägen. Vår GPS börjar genast skrika om att vi måste vända och att vi kör åt fel håll. Så vi gör en Göteborgare efter avfarten och tar oss tillbaka upp på motorvägen.

Vi är helt ensamma och tycker att vi har varit jättesmarta. Det är nu detta med enkelt igen. Efter att vi varit ensamma kommer vi fram till en kompakt mur av lastbilar och personbilar. Vi inser att det

har varit en olycka och det blir mycket köande. När vi passerar och ser olycksplatsen förstår vi att livet måste för alltid ha ändrats för många människor den dagen

och vårt liv ter sig väldigt enkelt helt plötsligt.

Till slut ankommer vi Hattingen och hittar Scottiepost. När vi ringer på dörren

kommer Andreas Luig och öppnar och straxt uppenbarar sig även Ute och vi får ett varmt välkommande. Parningen står först på agendan sedan middag. Det är för tidigt att para så det får bli nästa dag. Dags för middag.

I deras hem ser man att här är det skottar som gäller, överallt hittar man skottar i alla former, porslin, keramik, fantastiska oljemålningar och akvareller.

Vi får träffa resten av familjen Raglan Regulus, Lancelot the Noble, Flash of Genius vom Schwarzen Joker, Millingford Northern Star och From Dash Mountain Farm's Merlin. Ute och Andreas har inga tikan, utan bara avelshannar.

Deras engagemang i rasen är fantastisk. De anordnas julfester och klanmöten var det kommer massor av skottefantaster från hela Tyskland och Nederländerna med sina hundar. De ger ut en tidning, Scottiepost, som man kan beställa via internet.

Andreas är professionell fotograf både när det gäller hund och häst. Ute har skrivit flera böcker om skottar eftersom det endast fanns böcker på engelska och inte på tyska.

På dagarna när de inte skriver eller fotograferar trimmar de hundar av alla raser.

Ja man kan lugnt säga att det inte saknas kreativitet i Luigs hem, och det finns ett brinnande intresse för skottar.

Dag två, nu är det dags för parning. Det är nu som min man blir alldeles blek vid omnämmandet av att vi skall hålla i tiken vid parningen. Han tycker att det låter hemskt och ordet våldtäkt svävar i luften. Det är nu som det där med bilar kommer väl till pass. Han får ta en runda och titta på bilar, medan Ute, Andreas och jag tar oss an parningen.

Tiken sköter sig exemplariskt och efteråt tycker hon att det är jättekul att busa med Sirius som han kallas hemma.

Ute och Andreas tar oss med till en typisk tysk restaurang. Personligen är jag väldigt liten i maten och tycker att stora portioner bara är jobbigt. Vad händer? När min beställning kommer in är det en jätte stor stekpanna fylld med en massa läckerheter, men vilken portion. Efter en trevlig kväll återvänder vi till hotellet.

Andreas och Ute hade fullt schema på dagarna men vi hade fullt upp med att utforskade Hattingen och provade på pittoreska restauranger i den gamla delen av Staden. För oss svenskar är det ju skönt att kunna ta med hunden till en restaurang och affärer utan att bli utslängd, och Freja tycker att gå på restaurang är bland det bästa som finns.

Nästa dag har Ute skaffat oss en tid hos veterinären för avmaskningspiller. Nu sker det som skulle prägla hela vår hemresa. Veterinärassistenten vill vara snäll mot Freja och lindar in tabletten i en skinkbit.

Freja är inte van att äta skinka. När vi sitter på en restaurang och äter lunch känner jag en fruktansvärd odör så jag sneglar på min man och undrar ``Är det du eller Freja``. Han försäkrar mig att det inte är han, vilket jag bara halvhjärtat tror på. Men han har rätt, för när vi kommer till nästa parning så har hon sådana gaser att vi fick öppna fönstret på vid gavel. Just en snygg prinsessa. Hela vägen tillbaka till Sverige fick vi köra med öppet fönster. Det är märkligt att en så liten hund kan producera så mycket gas.

Frånsätt skinkbiten har vi haft ett jätte trevligt äventyr i Tyskland och vad som kommer ut ur detta äventyr står skrivet i stjärnorna.

Vad vi med säkerhet vet är att vi har fått två goda vänner som tänker komma och hälsa på oss i Sverige vilket vi ser fram emot.

Andreas fotograferade även Freja och Sirius, med mycket tålmod, lock och pock, och här ser ni resultatet. ■

Är du nyfiken på Scottiepost kan du gå in på www.scottiepost.de och läsa om deras skotteklubb och aktiviteter.

Konstnärerna som jag nämnt i texten målar efter foton och länkar till dem är:

www.atelier-boetzel-eberl.de

www.dasportrait.de